

mă în poaște numai cu trupul, așa cum încă mă găseam ca un teanc cu oase odorogite într-insul, plecau fără de a-mi da în gând ca să văz de m-a pus D. Sameș (protectorul jăfuitorilor mei) serdarul Costache Miulețul și pă mine în podoroajă nebănuindu-mi niciodată că unul ce m-a păgubit atît și acum ce umblă să-mi facă binele să-și cugete de a-mi juca festă vătă-mătoare și de cinstea-mi, și de viața-mi, însă cînd tocmai ajunserăm la streaja Podului Calicilor și se duse cinovnicul haznelii să arate podoroajna, mă văzuu netrecut într-însa și chemat fiind acolo și întrebat de nume și de profesie și luîndu-le aici în scris, mă pomeniiu trimis la Agie cu dorobanț, de acolo la dumnealui Agă (cărnia făcusem eu în vremea reviziei lui Kiselev un engomiu drept cunună d'amarant și mă cunoștea foarte bine că eu sînt poet, numai ce nu știu decît a lăuda virtuțile heroicești; dar se făcu că nu mă cunoaște, fiind bănueli foarte mari de șpioni în vreme de pace), de la Agă la Vornicie și de acolo la arestul cinstitei Agii, unde luîndu-mi-se vro două scrisori date-mie de către un medelnicer Grigorie Băleanul, una către un om al părintelui mitropolit Nae Protopopescu și alta către copiii săi la școala Sf. Sava și alte două încă despecetluite scrise de aici către mine de la doi prieteni-mi prin care mă îndeamnă ca să mă scol mai degrabă să viu aicea și văzîndu-mă peste toate nădejdea-mi fără de nici o vinovăție tratat ca un cel mai vinovat, lucru ce nu pățisem eu niciodată în viața-mi, să fiu la arest ca bînuie de om rău cu rele cugetări, nici în vremile cele mai grozave ale turcilor, și mai ales cărat dupe urmă cu soldat și pînă la umblătoare și neîngăduit nici cu un prietin a face cea mai mică vorbire (vai! Dumnezeu! strigam, în ce chip se răsplătesc virtuțile omenești în zioa de azi!). Dar ce erem să socotesc, de cît că am încăput în miinile celor mai cumpliți făcători de rele și vrăjmași ai libertății omenești și ai liniștii ei și să vărs șiroaie de lacrimi amărite în curs de 48 de ceasuri, blestemînd pe toți aceia cei cari m-au îndemnat a mai veni în București, fără de nici o asigurare mai întîi spre căutarea norocului cel zis că mă așteaptă acum cu brațe deschise (unde eu în curs de ani 5 mai înainte zleîndu-mi-se toată esența vieții am cercat chinuri de moarte, încît nici pînă acum nu-mi mai pociu veni în fire) ca bănuindu-mi cele mai triste de mai departe rezultaturi și pînă cînd să mă văz mîntuit de acolo prin chezășii de prieteni ce mă știa de om cinstit și fără de nici o prihană, nu puțin de nu mi-a ieșit sufletul, dar nici nu voiu intra-o aceasta pînă ce voiu mai fi viu pre pămînt.

Cu toate acestea, scăpînd din ghiarale iadului închipuit cu toate formalitățile pre pămînt, m-am mîngîiat că așa jalba-mi către M. S. Vodă cum și cea către preasfinția sa părintele mitropolit le-am găsit capeterisite și luate în băgare de seamă, precum și firile toate pornite cu compasie asupra-mi; pohtîndu-mi toți doritu-mi rezultat. Însă unde socoteam că în 5—6 zile mi se va alege rezultatul, văzuu că din ce merge se prelungește vremea, (Cinstitul Departament al Justiției, deși binevoind a publica acum tocmai prin Oficiul Buletin a mea dovedită destoinicie la traducerea hrisoavelor (prin eczamenul ce am dat în Colegiul Sf. Sava, dupe duhul Organicului Regulament la anul 1836) dupe luminatul ofis al M.S. preainălțatul nostru Domn, la raportul Cinstitei Marii Logofetii a Dreptății, sub Nr. 13451 leat 1836 dupe a sa neapărată datorie, care trebuia încă de atunci să se îndeletnicească Departamentul al Judecătii și în sfîrșit acum și după a mea umilită rugăciune, dar neavînd pe semne proprietarii de hrisoave netraduse încă trebuința de a lor tălmăcire, eu stau cu miini încrucișate în cheltuială pe de-a gata din rămășița pomeniilor 20 de sfinții împrumutați-mi la plecarea-mi din Tîrgu-Jiului și din 5 rubiele ce m-am învrednicit și eu a agonisi de cînd am venit aici) apoi judece-se de către înalta înțelepciune a Dvs. milostivul meu Patron, după descrierea tristelor mele împrejurări și după scăpătăciunea în carea mă aflu de sînt la stare a mai șede aicea așa cu miinile goale, fiind și fără de nici o agoniseală.

Peste aceea, vestindu-mi-se și de la Tîrgu-Jiului că sorocul slugii împlinindu-se încă de la 15 ale următoarei, a vrut să-plece, care va fi și plecat pînă acum, iar stăpînul lăcuinții că face strigare d-a i se goli casă, avînd să le meremetisească cu tot otul odorogite și cu acoperișul de tot putrezit și de tot ciuruit de vijulii... De aceea cu adîncă durere sufletească-mi, rog bunătatea dumneavoastră a vă milostivi asupra nenorocirii mele și de am bunăvoirea Dv. a fi așezat într-această urzită slujbă a profesiei mele, să binevoiți a grăbi a mea orînduire cu un ceas mai înainte, ca să am vreme, pînă e timpîu bun a umbla mai întîi a-mi găsi nișicariva case pe seama familie-mi mai cu apropiere de sfînta mitropolie și apoi pe loc a alerga de a-mi aduce familia și calabălcu-mi din Tîrgu-Jiului pînă a nu mi se întîmpla iarăși vreo nenorocire în zăbovirea-mi d-aici și îmi va fi rătăcirea din urmă mai rea de cît cea dintîi. Ca strîngîndu-mă la un loc și liniștindu-mi-se sufletul să pociu întreprinde lucrarea slui-mi cu toată întregimea ei. Căci precum aflu, preasfinția sa este să-plece la băi și mie nealegîn-